

Za świerkową bramą łąka po lewej, po prawej
Choć może nie widać, o! dzieje się w trawie!
Uważaj, bo może jeż się przemyka
Albo ryjówka, co lżejsza jest od wietrzyka

Ruszaj dalej, a gdy dojdiesz do końca drogi
Niech w prawą stronę prowadzą Cię nogi
Idź prosto przed siebie, nie zbaczaj w żadną stronę
A zobaczysz budynek drewniany i z cegły czerwonej

Pora na zagadkę — pamiętasz jelenia żonę?
Z jej nazwy literki do hasła mają być wstawione
Która samogłoska w nazwie się powtarza?
W drugie i ostatnie miejsce w hasło wstaw ją
- bez komentarza!

A z „szarej” nazwy zajmą ostatnia litera
Niech szybko w pierwszą i siódmą kratkę do hasła
się wybiera

Już jest budynek żółty, drewniano-ceglany
Taką oto ciekawostkę kryją jego ściany
Nietoperze go sobie upodobały
I niejedną zimę smacznie tu przespały

kuna

jeż

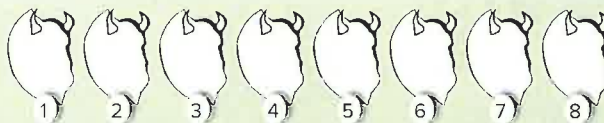
Idź teraz w kierunku czerwonej carskiej bramy
Tuż przed nią zejdź w dół schodami
Ujrzysz domek drewniany, niebiesko-biały
Trochę jak z bajki — prawda, że wspaniały?
Jego stryżek taką ciekawostkę chowa
Że pomieszkuje tam... kuna domowa!

Sama tu przychodzi, nikt jej nie prosi
I różne drobne zapasy tam znosi
Jej przysmak to głównie gryzonie i ptaki
Jest drapieżcą, nawet na nietoperze urządza ataki
A inna jej nazwa będzie dla Ciebie jasna
Gdy rozwiążesz ostatnią zagadkę do hasła

Przy domku niebieskim koniec Twojej przygody
Na pewno nie możesz doczekać się nagrody!
Przeczytaj napis nad drzwiami, nie bez satysfakcji
Że to Ośrodek Przyrodniczej

Wejść do środka i powiedz śmiało
Że całą trasę przejść Ci się udało

HASŁO

MIEJSCE NA PIECZĘĆ

OPRACOWANIE QUESTU:

Karolina Likhtarovich, trener questingu

www.questy.com.pl

AUTORZY

Hanna Schmidt, Marek Świć, Łukasz Ławrysz,

Ewa Natalia Moroz-Keczyńska

ILUSTRACJE I MAPA:

Archiwum BPN, Barbara Bańka

OPIEKUN QUESTU:

Ośrodek Edukacji Przyrodniczej BPN

email: hschmidt@bpn.com.pl

Białowieża Park Narodowy
Park Pałacowy 11
17-230 Białowieża
tel./fax 85 68 12 306
email: bpn@bpn.com.pl

Sfinansowano ze środków Unii Europejskiej w ramach Osi 4 LEADER Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013. Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich: Europa inwestująca w obszary wiejskie

MIESZKAŃCY PARKU PAŁACOWEGO W BIAŁOWIEŻY

GDZIE TO JEST?

Białowieża znajduje się w sercu Puszczy Białowieskiej, przy granicy z Białorusią, prowadzi tu droga wojewódzka 689. Wyprawa rozpoczyna się przed siedzibą Białowieskiego Parku Narodowego, naprzeciw wejścia do Muzeum, przy skrzynce pocztowej.

TEMATYKA

W Parku Pałacowym żyje wiele gatunków zwierząt typowych dla Puszczy Białowieskiej. Spacerując trasą questu będziesz miał szansę je spotkać i zobaczyć ślady ich bytowania. Na wyprawę możesz się wybrać o każdej porze roku.

JAK SZUKAĆ SKARBU?

Podczas wędrówki Twoim zadaniem będzie uważne czytanie tekstu questu, rozwiązywanie zagadek oraz znalezienie ukrytych do hasła liter. Gdy wszystkie je odgadniesz i podasz hasło w odpowiednim miejscu, zdobędziesz skarb! Życzymy powodzenia!

UWAGA: Wyprawa polecana jest przede wszystkim młodym odkrywcom przyrody Puszczy Białowieskiej.

CZAS PRZEJŚCIA

ok. 45 minut

Miło żeś przybył do puszczy - macierzy
Witamy Cię dzisiaj w sercu Białowieży
Rusz na spotkanie tutejszymi ścieżkami
Stoisz przed najstarszymi w Parku drzewami

Choć dęby kojarzone są z żołędziami
Dzisiaj zajmujemy się mieszkającymi tu ptakami
W tych starych dębach puszczyk się chowa
Czy wiesz jak wygląda ta ciekawa sowa?

Jedna z dziupli to jego mieszkanie
Poszukaj jej uważnie — to Twoje zadanie
Byстрым wzrokiem puszczyk myszy wypatruje
Czasem go słysząc jak pohukuje

Puszczyk tym się charakteryzuje
Że na zimę nigdzie nie odlatuje
W tych dębach, co nawet po 700 lat mają
Mogą go znaleźć Ci, co się przyglądają puszczyk

Idź w prawo drogą w dół, podążaj nią dalej
Lecz nie za szybko, z prędkością nie szalej
Przy trzech świerkach skręć w lewo
Zobaczysz, że jeden to martwe drzewo

Wiewiórki jednak się nie przejmują
I wśród gałęzi tych często harcują
Szyszek świerkowych nasiona chowają
Te rude zwierzaki ze smakiem je zjadają

Jesienią zapasy dzielnie gromadzą
Bo bez snu zimowego sobie poradzą
Puchaty ogon jako ster traktują
Gdy z drzewa na drzewo skoki wykonują

Czy myślisz, że tylko w dziuplach mieszkają?
Nie! One też gniazda sobie zakładają
Gałązki różne i mech są w ruchu
By wiewiórczeta miały jak w puchu

Parkową ścieżką krócz teraz dalej
Do rozwidlenia dwóch alej
Po prawej miniesz z hydrofornią górkę
Gdzie nietoperze zimują wisząc „sznurkiem”

kowalik
Na rozwidleniu wybierz prawy kierunek
Może ujrzyś niejednego ptasi gatunek
Sójki, szpaki, kowaliki, gile
Wpadają tu czasem na dłuższą chwilę

Ruszaj prosto w stronę otwartej przestrzeni
Może spotkasz tu stadko jeleni?
Samiec jelenia nazywa się byk,
Samica to łania, zapamiętaj to w mig!
Gdy dojdiesz do skrzyżowania dróg
Wybierz śmiało prawy dukt

Idź dalej, rozejrzyj się nie raz
Bo z prawej strony leży wielki głąz
I o wahanii nie będzie mowy
Gdy dowiesz się, że to głąz

Idziesz dość długo, a to jeszcze nie koniec
Patrz pod nogi, może pełźnie po drodze zaskroniec?
Na swojej głowie ma żółte plamy
Po tym od żmii go odróżniamy

Nie jest to wąż jadowity
Gdy się przestraszy — leży jak zabity
Poluje na jaszczurki, ryby i gryzonie
I świetnie pływa — wcale nie tonie!

Spójrz w lewo, a na wielkiej łące
Może zobaczysz płochliwe zające
Futro szaraka w słońcu się mieni
I na biały kolor zimą się nie zmienia

Sarny tu także w gości przybywają
Z otwartej przestrzeni chętnie korzystają
Od gęstego lasu wolą pola i łąki
Zjadają miękkie gałązki i pąki
Czy wiesz, że koziołek to samiec sarny?
Poroże ma niewielkie, choć wcale niemarne

jelen

sarna

Nie idź za szybko i podnieś głowę
Miniesz sosny czarne — drzewa tu nietypowe
Parę kroków dalej popatrz bacznie w lewo
Bo czeka na Ciebie z dziuplami martwe drzewo

Dzięcioła można spotkać tu niejednego
Zielonego, dużego albo średniego
Typowe stukanie każdy chyba zna
To znak, że dzięcioł o zdrowie drzewa dba

dzięcioł

dzik

Idź dalej i skup wzrok swój bystry
A zobaczysz okazały dąb rozłożysty
Smakowite żołędzie dziki wyjadają
Często tu goszczą, nos w ziemię wtykają

Lecz to nie jedyne dzików przysmaki
Z ziemi wyjadają korzonki, dżdżownice i pędraki
Rycie w ziemi zwie się buchtowaniem
I jest typowym ich zachowaniem

Na rozwidleniu obierz lewy trakt
A z kolejną zagadką będziesz za pan brat
Tam stoi świerk kłujący, odmiana jego nietypowa
Z tablicy dowiesz się, że to forma

Idź dalej, aż „bramę” ze świerków zobaczysz
I ich wspinałnością swe oczy uraczysz
Tu dzięcioł duży często zalatuje
Szyszek pełnych nasion pilnie wyszukuje

